

KANAΔΙΚΑ GEESE

Σπύρος Πήτερ Γούδας
μετάφραση στα Ελληνικά Anna Δαραση

Καναδικά "Geese"

Εισαγωγή

Στο χρονικό διάστημα των πρώτων εβδομάδων του χειμώνα, οι Καναδοί έχουν συνηθίσει τον ήχο που έρχεται από ψηλά, από το σμήνος των πουλιών που πετάει ψηλά, σε ένα σχήμα μικρού 'ν', κατευθύνοντας προς τα νότια μέρη.

Συνήθως ξαναγυρίζουν πίσω στην αρχή της άνοιξης.

Έχω παρακολουθήσει τέτοιες σκηνές εκατοντάδες φορές, σε όλα αυτά τα χρόνια που είμαι στον Καναδά, αλλά ποτέ δεν είχα δώσει μεγάλη προσοχή, μέχρι...

Και εδώ αρχίζει η ιστορία μου.

Στις πρώτες βδομάδες της άνοιξης, είδα μερικά Καναδικά "Geese" να στριφογυρίζουνε στο μπροστινό προαύλιο του εργοστασίου μου. Μου φάνηκε κάπως περίεργο ότι η παρουσία μου δεν τους αναστάτωσε καθόλου.

Ίσως κοιτάγανε να βρουνε λιγάκι φαγητό. Θεώρησα ότι ήταν καλή ιδέα να τους δώσω λιγάκι από το σάντουιτς

που είχα φέρει από το σπίτι μου. Ωωω, τι καλό «treat» ήτανε γι' αυτά! Τους άρεσε πάρα πολύ αυτό το κρουασάν.

Μόλις τελείωσαν το φαγητό τους, έφυγαν για λίγο μόνο και μόνο για να γυρίσουν πίσω με όλη την οικογένειά τους, περίπου 20 από αυτά.

Επειδή είμαι πολύ φιλόζωος, άρχισα να τα παρακολουθώ και να αγοράζω περισσότερα κρουασάν για αυτά.

Έχω ακούσει και έχω διαβάσει ότι σε μερικές περιφέρειες πιστεύουν ότι δεν πρέπει να τα ταΐζει κανείς. Είμαι αρκετά ενημερωμένος σχετικά με τις αντιλεγόμενες ιδέες. Νόμιζα ότι ήταν κάτι προσωρινό, ίσως είχανε χαθεί...ή είχαν έρθει για μια επίσκεψη και μόνο.

Τέλος πάντων, μια μέρα καθόμουνα στο γραφείο μου και δούλευα στο κομπιούτερ. Ξαφνικά, άκουσα ένα περίεργο θόρυβο, σαν κάποιος να χτυπούσε την τζαμαρία μου. Όταν κοίταξα έξω, είδα ότι ήτανε μερικά Geese! Είχανε το νεύρο, το θάρρος και το θράσος να μου χτυπάνε το παράθυρο και να με κοιτάνε κατευθείαν στα μάτια. Τους έκανα νόημα με το χέρι για να φύγουν αλλά αυτά τίποτα, τον χαβά τους... συνέχισαν να μου

χτυπάνε την τζαμαρία. Βγήκα έξω και προσπάθησα να τους πω να φύγουνε. Ίσως επειδή είναι Καναδικά “Geese” και καταλαβαίνουν την Αγγλική Γλώσσα καθαρότατα, δεν κατάλαβαν την Ελληνο-Καναδική μου προφορά, και συνέχισαν να με κοιτάνε στα μάτια.

Φυσικό ήτανε ότι δεν είχαν έρθει να μου πούνε ‘γεια σου, πώς τα περνάς...πώς πάνε οι δουλειές’; Αλλά μου δώσανε να καταλάβω ότι ήταν πεινασμένα.

Μπήκα λοιπόν στο εργοστάσιο και βρήκα στο ψυγείο του γραφείου μερικές φέτες ψωμί. Τις πήρα και ζαναβγήκα πάλι έξω και περπάτησα στο κέντρο της πλατειάς.

Με μεγάλη μου έκπληξη κατάλαβα ότι δεν ήταν μόνο μερικά, αλλά πολλά από αυτά! Είχαν φέρει όλη την οικογένεια και πολλούς από τους συγγενείς τους.

Κάθησα στο πεζούλι του πεζοδρομίου με το φαγητό στα χέρια και τα παρακολουθούσα πως ερχόντουσαν σιγά σιγά, με αυτό το περίεργο κούνημα του σώματός τους.

Τους πήρε περίπου μισή ώρα μέχρι να συνηθίσουν την παρουσία μου. Τελικώς ήρθαν και άρχισαν να τρώνε από τα χέρια μου. Ωωω, τι ωραία ευχαρίστηση ήταν αυτή!

Σιγά σιγά, άρχισα και εγώ να μαθαίνω τα ονόματά τους. Ένα από αυτά, είχε κάποιο πρόβλημα στο πόδι του και κούτσαινε.

Μου είπε ότι το όνομά του είναι ‘Γιάννης Κουτσογιάννης’. Ένα άλλο είχε χάσει μερικά φτερά από τον πισινό του. Το όνομά του ήτανε ‘Κίτσος Κωλόγυμνος’.

Και ένα τρίτο, μου είπε ότι μόλις είχε αποφύγει τον θάνατο, όταν ήταν κάτω στα νότια, σε ένα μέρος της Αμερικής, όπου επιτρέπεται το κυνήγι για τα «Geese». Επομένως είχε χάσει μερικά φτερά από την φτερούγα του.

Το ψευδώνυμό του ήταν Γιώργος Μισοφτερούγας.

Είναι πολύ περίεργο που όταν πετάνε ψηλά, εμάς μας φαίνονται όλα τα ίδια, αλλά από κοντά μπορεί κανείς να δει όλες τις διαφορές μεταξύ του ενός και του άλλου. Όταν τελείωσα το τάισμά τους, τους είπα εμπιστευτικά ότι έχω πάρα πολύ δουλειά σήμερα, αλλά θα ζαναγυρίσω πάλι αύριο. Μου φάνηκε ότι παρακολουθήσανε το αυτοκίνητό μου, βλέποντας τη μάρκα και το χρώμα του, γιατί καθώς έφευγα κάνανε το συνηθισμένο θόρυβό τους ‘κουά, κουά’.

Ίσως λέγανε το ένα στο άλλο ότι θα πρέπει να στήσουνε τσίλιες, για να δούνε πότε θα ζαναπαρουνισαστώ.

Την επόμενη μέρα, όπως ερχόμουν προς στο εργοστάσιο, πρόσεξα ότι ήταν όλα εγκατεστημένα στις ταράτσες των γειτονικών εργοστασίων. Τότε θυμήθηκα ότι δεν είχα πάρει καθόλου φαγητό.

Οπότε γύρισα πίσω και πήγα στον κοντινό φούρνο. Με τα «Geese» στο υποσυνείδητό μου, όταν η υπάλληλος με ρώτησε τι θέλω, της είπα αυθόρμητα 'κουά, κουά'. Χωρίς να καταλαβαίνει την γλώσσα των πουλιών, εκείνη ρώτησε: «Συγγνώμη, τι ζητάτε;». Της είπα λοιπόν ότι ζητούσα μια σακούλα με ψωμί κομμένο σε φέτες. Όταν γύρισα στο εργοστάσιο, έκοψα το ψωμί κομματάκια και τα έριξα χάμω. Έμεινα έκπληκτος που δεν ήταν μόνο μια οικογένεια, αλλά δύο...περίπου 40 πουλιά. Τότε κατάλαβα ότι κάθε οικογένεια αποτελείται από περίπου 20 πουλιά.

Την επόμενη μέρα ήτανε πάλι στις ταράτσες των εργοστασίων, περιμένοντας με ανυπομονησία την παρουσία μου. Επειδή δεν είχα αγοράσει ψωμί, έριξα ρύζι πάνω στο γρασίδι και έμεινα έκπληκτος που ευχαριστηθήκανε έστω και το τελευταίο σπυρί ρυζιού. Αφού τελειώσανε το φαγητό, μου είπανε ότι είχαν ακούσει για την ποιότητα της μάρκας του ρυζιού Mr. Goudas και ότι τους άρεσε πραγματικά πάρα πολύ. Τότε αρχίσανε να λένε 'ουάου, ουάου'. Αν το μεταφράσουμε στην ανθρώπινη γλώσσα, μου είπανε ότι περάσανε μια θαυμάσια μέρα τρώγοντας ρύζι. Την επόμενη μέρα τους έδωσα ένα άλλο είδος ρυζιού και τους άρεσε και αυτό πολύ.

Καθώς πλησίαζε το καλοκαίρι, στο προσωπικό μου και σε μένα, μας άρεσε να τρώμε έξω, και τα «Geese» είχαν συνηθίσει την παρουσία μας, και εμείς ευχαριστιόμασταν που τα

βλέπαμε. Σ' αυτό το χρονικό διάστημα είχαμε περίπου 6 ή 7 οικογένειες, εγκατεστημένες στην περιοχή μας. Ήτανε πραγματικά ένα θαυμάσιο θέαμα. Όπως είναι γνωστό, τα πουλιά λερώνουν παντού, γι' αυτό είχαμε κάποιον να καθαρίζει την περιοχή.

Η κίνηση έξω από το εργοστάσιο είναι πάρα πολύ μεγάλη όλη την ημέρα, αλλά στα πουλιά αυτά δεν τους καίγεται καρφί, διότι ξέρουνε πολύ καλά ότι οι άνθρωποι το μόνο που μπορούν να κάνουνε είναι είτε να περπατάνε, ή να τρέχουνε, ή στο κάτω κάτω να οδηγούνε. Αλλά τα «Geese» όμως, ξέρουνε ότι μπορούν να πετάξουν, το οποίο είναι μεγάλο πλεονέκτημα. Κι αν τα ενοχλήσει κανένας λίγο παραπάνω απ' ότι πρέπει, κάνουνε μια γρήγορη απογείωση και με μεγάλη ακρίβεια σου αφήνουν μια κουτσουλιά στο κεφάλι.

Τέλος πάντων, άρχισα να μαθαίνω για την συμπεριφορά τους στο διαδίκτυο.

Παρ' όλα αυτά όμως δεν υπήρχαν αρκετές πληροφορίες για το πόσο έξυπνα είναι αυτά τα πουλιά. Αρχισα λοιπόν να τα παρακολουθώ και τότε διαπίστωσα ότι χρειάζομαι περισσότερο φαγητό. Σ' αυτό το χρονικό διάστημα ένας πολύ καλός μας φίλος ο Πασκουκλε Νταβέρσα

ιδιοκτήτης μια αλυσίδας αρτοποιείων απεβίωσε. Έτυχε να έχω γράψει ένα πολύ ωραίο κείμενο

για τη ζωή του και όταν επισκέφθηκα ένα από τα αρτοποιεία, τα παιδιά του με ρώτησαν τι θα μπορούσαν να κάνουν για μένα σαν ανταμοιβή. Τους είπα ότι χρειάζομαι ψωμί μιας ή δυο ημερών. Κι έτσι είχα την ευκαιρία όποτε ήθελα, να πάρω μερικές σακούλες ψωμί.

Όπως ανέφερα και νωρίτερα, τα πουλιά είχαν πια συνηθίσει το αυτοκίνητό μου κι έτσι περίμεναν στις σκεπές των γύρω εργοστασίων σε στρατηγικά σημεία για να με εντοπίζουν.

Ξόδευα περίπου μία ώρα την ημέρα μιλώντας μαζί τους και ταϊζόντάς τα. Επίσης έμαθα να μιμούμαι τους ήχους που κάνουν, παρατήρησα ακόμη ότι είχαν επαφή μόνο μαζί μου.

Μερικά πράγματα που με κατάπληξαν σχετικά με την εξυπνάδα τους, ήταν ότι μόλις έφτανε το σούρουπο έκαναν τις προετοιμασίες τους για απογείωση.

Ένα από αυτά πήγε στο κέντρο της πλατείας και όλα τα άλλα ακολουθούσαν κι αφού έφταναν στο ίδιο σημείο άνοιγαν τα φτερά τους κρατώντας τις απαραίτητες αποστάσεις το ένα από το άλλο. Όλα δε κοιτούσαν προς μία κατεύθυνση. Σε ένα συγκεκριμένο σημείο, ο αρχηγός βγάζει μία κραυγή σαν σινιάλο και όλα τα πουλιά μέσα σε κλάσμα δευτερολέπτου κάνουν 180ο μεταβολή και παραμένουν ακίνητα σαν στήλη άλατος και χωρίς να βγάζουν τον παραμικρό ήχο.

Ο αρχηγός αυτής της ομάδας που είναι έτοιμη να απογειωθεί, αρχίζει να καλεί το κάθε ένα με το όνομά του.

Για παράδειγμα: Γιάννης Κουτσογιάννης κι αυτός απαντά κουάκ, δηλαδή παρών. Ακριβώς ό,τι συμβαίνει στο στρατό όταν ο δεκανέας καλεί τον στρατιώτη κι εκείνος απαντά παρών.

Όταν σιγουρεύεται ότι όλοι είναι παρόντες, τότε ο αρχηγός δίνει το σινιάλο για αναχώρηση και η ομάδα περίπου 20 πουλιών απογειώνεται στη στιγμή. Μερικά δευτερόλεπτα αργότερα, οι ίδιες διαδικασίες παρατηρούνται από το επόμενο γκρουπ.

Είναι ένα φαντασμαγορικό θέαμα να παρακολουθείς το κάθε γκρουπ να απογειώνεται με τέτοια ακρίβεια.

Δυστυχώς, μερικά πουλιά ίσως να λείπουνε γιατί κατέληξαν σε γεύμα στο τραπέζι κάποιου κυνηγού.

Είναι επίσης σοβαρό να αναφέρω ότι τα πουλιά φοβούνται τις γάτες και τα σκυλιά. Ανεξάρτητα πόσο απασχολημένα είναι την ώρα που τρώνε, ένα με δύο από αυτά εκτελούν υπηρεσία σκοπού.

Το αγαπημένο μου σκυλί Κούκλα, έμενε πολλές ώρες κλεισμένο μέσα, διότι η παρουσία της τα τρομοκρατούσε. Μου έδινε όμως

να καταλάβω πόσο δυσανεκτή ήταν
με το να μου γαυγίζει συνεχώς.

Είχα ένα θαυμάσιο καλοκαίρι με τα
«Canada Geese», ένα από τα καλύτερα
της ζωής μου, δεν αισθάνθηκα
ποτέ μοναξιά.

Αλλά όμως, όπως στις ιστορίες
της Ελληνικής μυθολογίας που
αντιπροσωπεύουν την κωμωδία ή την
τραγωδία, κάθε τι καλό έχει ένα τέλος.

Σ' αυτή την περίπτωση, μια Κυριακή
απόγευμα την 3η εβδομάδα του
Νοεμβρίου, βρέθηκα να έχω το λιγότερο
25 οικογένειες, περίπου 500 πουλιά στην
μπροστινή πλατεία του εργοστασίου.
Θα πρέπει να είχαν γενικό συνέδριο,
επίσης να ήταν εφοδιασμένα με GPS
ώστε να βρουν όλα την τοποθεσία μου.

Για μερικούς ίσως, θα ήταν κάπως
τρομακτικό, για μένα όμως, ήταν ένα
θαυμάσιο και εντυπωσιακό θέαμα.
Περπάτησα ελεύθερα ανάμεσά τους
με τροφή στα χέρια μου. Εκείνα το
απόλασαν, επίσης και εγώ.

Τελικά, στο τέλος της μέρας όλα
μαζεύτηκαν στην πλατεία και έκαναν τις
προετοιμασίες τους για απογείωση, με

περισσότερες λεπτομέρειες από
κάθε άλλη φορά.

Ξαφνικά άλλαξαν την συμπεριφορά τους
και το συνηθισμένο προσκλητήριο και
αντί να πετάζουν, ανά 20 απογειώθηκαν
όλα μαζί στιγμιαίως.

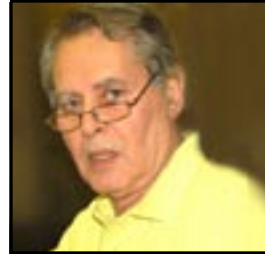
Όπως τα παρακολουθούσα να φεύγουν,
παρατήρησα ότι έκαναν στροφή 360ο
και ξαναγύρισαν προς εμένα.

Τέντωσα τα χέρια μου προς τον ουρανό
και ένοιωσα ότι ήταν λίγο πιο πάνω
από το κεφάλι μου.

Ήταν σαν να θέλανε να με
ευχαριστήσουν για το θαυμάσιο
καλοκαίρι που πέρασαν μαζί μου.

Ευρισκόμενος σ' αυτή τη στάση, ένοιωσα
τα μάτια μου να βουρκώνουν και δάκρυα
να αυλακώνουν το πρόσωπό μου.

Ποιός ξέρει αν θα ξανανοιώσω τη χαρά
να βρεθώ του χρόνου πάλι μαζί τους.

Σπύρος-Πήτερ Γούδας

Πληροφορίες Έκδοσης

Σπύρος Πήτερ Γούδας διατηρεί το δικαίωμα, χωρίς περαιτέρω γνωστοποίηση, να προβεί σε αναθεώρηση των πληροφοριών αυτών. Κανένα μέρος του περιεχομένου, εικόνων, ομοιομάτων, ελόγων, ονομάτων και εμπορικών σημάτων, δεν μπορεί να αναπαραχθεί, να αποθηκευθεί ή να μεταδοθεί με οποιαδήποτε μορφή ή με οποιοδήποτε μέσο, ηλεκτρονικό, μηχανικό, φωτοτυπικό, ή οποιονδήποτε άλλο τρόπο, χωρίς την προηγούμενη έγγραφη άδεια του κατόχου των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας (copyright). Με την επιφύλαξη παντός δικαιωμάτος μας.

Copyright © 2008 by Spyros Peter Goudas 241 Snidercroft Road, Concord, Ontario, Canada L4K 2J8

www.goudasfoods.com
www.flyermall.com

0 65349 00975 6